

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Belchatowie

ul. Okrzei 1
97-400 Belchatów
tel./fax 44 632-17-89

Proboszcz: ks. bp Marek Izdebski

e-mail: marek.izdebski@reformowani.pl

Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 9³⁰

Szkola Niedzielna - w trakcie nabożeństwa

Ośrodek Profilaktyki i Rozwoju Osobowości

ul. Okrzei 1
97-400 Belchatów
tel. 44/632-70-90

Konto bankowe parafii

74 1020 3958 0000 9702 0070 1490

PKO BP Belchatów

Nabożeństw w kaplicy szpitala w Belchatowie

Odbywają się w 1 i 3 wtorek miesiąca o godz. 18⁰⁰

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Kleszczowie

ul. Słoneczna 4
97-410 Kleszczów
tel./fax +48/44/731-38-18;
tel. kom. 603-954-945
www.kleszczow.reformowani.pl

Proboszcz: ks. Krzysztof Góral

Nabożeństwa niedzielne odbywają się o godz. 11⁰⁰

NIP 769-19-63-123 Regon 590347324

Konto bankowe parafii

72 8978 0008 0005 6430 2000 0010

Bank Spółdzielczy w Kleszczowie

Parafia Ewangelicko-Reformowana

w Żelowie

ul. Sienkiewicza 14a
97-425 Żelów
tel./fax +48/44/634-10-53, 634-20-60
www.zelandia.pl

Proboszcz: ks. Tomasz Pieczko

tel. kom.: 791-040-503

e-mail parafii i pastora: per@zelandia.pl

Dyżur Pastora Zboru w jego biurze na plebanii:

W każdą środę, w godz. 8.00-12.00

Nabożeństwa niedzielne – godz. 10⁰⁰

Szkola Niedzielna – w trakcie nabożeństwa

Lekcje religii (prowadzi ks. Tomasz Pieczko):

Wtorek: Kl. 1 szk.podst.: 14³⁰-16⁰⁰

Środa: Kl. 2 i 3 szk.podst.: 15⁰⁰-16³⁰

Kl. 7 szk.podst./1,2,3, gimn.: 16³⁰-18⁰⁰

Czwartek: Kl. 4 szk.podst.: 13³⁰-15⁰⁰

Liceum - 18⁰⁰-19³⁰

Piątek: Kl. 5 i 6 szk.podst.: 13⁴⁵-15¹⁵

Spotkania Kobiet 30+ - Zgodnie z bieżącymi ustaleniami

Próby zespołu „Żelowskie Dzwonki”:

– w soboty o godz. 9⁰⁰-11³⁰ (grupa starsza)

– w soboty o godz. 11³⁰-13⁰⁰ (grupa średnia)

Spotkania młodzieży – soboty godz. 18⁰⁰

Studium biblijne – w czwartki o godz. 17⁰⁰

Royal Rangers (skauting chrześcijański),

zbiórki: *Soboty: 13⁰⁰ – spotkania co dwa tygodnie*

Kancelaria parafialna

czynna codziennie w godz. 7³⁰-15⁰⁰

e-mail: kancelaria@zelandia.pl

Konto bankowe Parafii

40 8965 1018 2002 0070 0144 0001

Bank Spółdzielczy w Żelowie

**Ewangelickie Duszpasterstwo
Chorych Szpitala Wojewódzkiego w
Belchatowie**

Nabożeństwa w kaplicy szpitalnej, ze szczególną
modlitwą za chorych, **w 1 i 3 wtorek** miesiąca, o
godz. 18⁰⁰

Pastor jest do dyspozycji osób chcących spotkać się, porozmawiać:

- w 1 i 3 wtorek miesiąca, w kaplicy szpitalnej,
od godz. 17¹⁵ do 18⁰⁰

- oraz na indywidualne wezwanie telefoniczne

Kontakt:

Ks. Tomasz Pieczko

tel.: +48/791-040-503

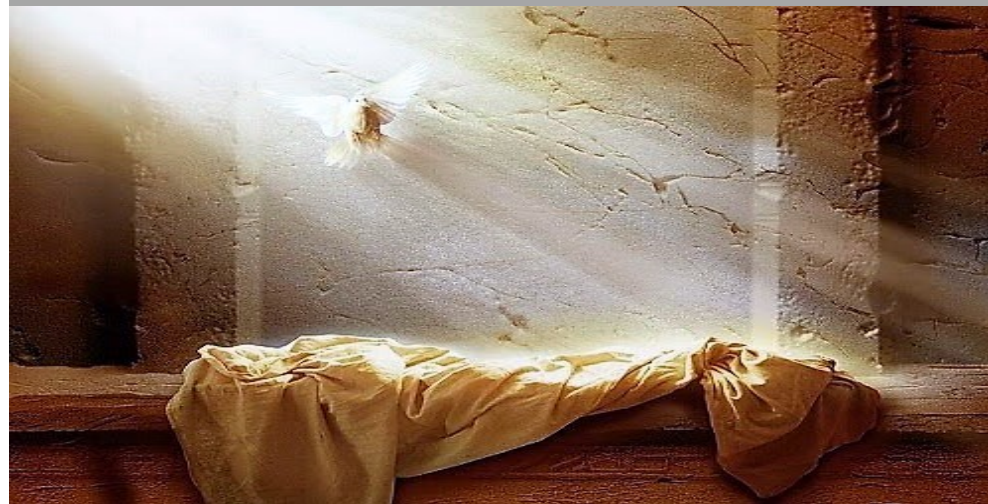
Biuletyn Parafii Ewangelicko-Reformowanych

NOWINY

rok VIII Nr 1

Belchatów - Żelów

Drodzy Czytelnicy, Siostry i Bracia,

W niedzielę, 1 kwietnia, wspominamy Zmartwychwstanie naszego Pana Jezusa Chrystusa. Jak ważny to fakt, możemy przeczytać u Apostoła Pawła, w jego dramatycznym tekście z I Listu do Koryntian 15,13-15: **Bo jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie został wzbudzony; a jeśli Chrystus nie został wzbudzony, tedy i kazanie nasze daremne, daremna też wasza wiara; wówczas też byliśmy fałszywymi świadkami Bożymi, bo świadczylismy o Bogu, że Chrystusa wzbudził, którego nie wzbudził, skoro umarli nie bywają wzbudzeni.**

Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa jest więc faktem - i to faktem fundamentalnym - dla naszej wiary, dla naszego życia. Oto Ten, który zmartwychwstał jako pierwszy, doprowadzi do zmartwychwstania tych, którzy Mu zaufają. Ale jeśli nie było zmartwychwstania Jezusa, to nie ma i dla nas zmartwychwstania. Jezus nie tylko zmartwychwstał, otwierając nam drogę, którą możemy pójść za Nim, ale Ten, który umarł, **więcej zmartwychwstał, który jest po prawicy Boga, Ten przecież wstawia się za nami. Nie pozostawia nas samotnymi w naszym (często tak trudnym) życiu.**

Mozemy więc zapytać: **Któż nas odłączy od miłości Chrystusowej? Nikt!**

Takiej właśnie świadomości: bycia kochanymi i prowadzonymi przez Tego, który zmartwychwstał, życzymy Wam nie tylko na ten czas świąteczny, ale na każdy kolejny dzień życia, prowadzący nas do momentu, kiedy - z łaski Pańskiej - zmartwychwstaniemy do życia wiecznego.

EWANGELIA ZBAWIENIA TO DOBRA NOWINA

Dobra nowina najkrócej wyrażona: „Sprawiedliwy z wiary żyć będzie”. (Hab. 2,4b; Rzym. 1,17b; Gal. 3,11b; Hebr. 10,38a)

Dobra nowina w jednym zdaniu: Chrystus umarł za nasze grzechy, trzeciego dnia zmartwychwstał i przez wiarę w Niego mamy odpuszczenie grzechów i pojednanie z Bogiem.

Dobra nowina w pigułce: „ Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny”. (Jana 3,16)

Dobra nowina w skrócie, według wersetów Pisma Świętego:

„Panowie co mam czynić, abym był zbawiony? A oni rzekli: Uwierz w Pana Jezusa, a będziesz zbawiony, ty i twój dom”. (Dz. Ap. 16, 30-31)

„Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny”. (Jana 3,16)

„I nie ma w nikim innym zbawienia; albowiem nie ma żadnego imienia (Jezus) pod niebem, danego ludziom, przez które moglibyśmy być zbawieni”. (Dz. Ap. 4,12)

„Ja jestem drogą i prawdą, i żywot, nikt nie przychodzi do Ojca, tylko przeze mnie”. (Jana 14,6)

„Albowiem jeden jest Bóg, jeden też pośrednik między Bogiem a ludźmi, człowiek Chrystus Jezus”. (1 Tym. 2,5)

„Jam jest zmartwychwstanie i żywot; kto we mnie wierzy, choćby i umarł, żyć będzie. A kto żyje i wierzy we mnie, nie umrze na wieki”. (Jana 11,25-26)

„Albowiem łaską zbawieni jesteście przez wiarę, i to nie z was; Boży to dar, nie z uczynków, aby się kto nie chlubił”. (Ef. 2,8-9)

„Bo jeśli ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i uwierzysz w sercu swoim, że Bóg wzbudził Go z martwych, zbawiony będziesz”. (Rzym. 10,9)

„Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie Panu naszym”. (Rzym. 6,23)

„Gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej, i są usprawiedliwieni darmo, z łaski Jego, przez odkupienie w Chrystusie Jezusie”. (Rzym. 3,23-24)

„Niech zginą wraz z tobą pieniądze twoje, żeś mniemał, iż za pieniądze można nabyć dar Boży”. (Dz. Ap. 8,20)

„To napisałem wam, którzy wierzycie w imię Syna Bożego, abyście wiedzieli, że macie żywot wieczny”. (1 Jana 5,13)

Oto te kilka wersetów z Pisma Świętego, z Nowego Testamentu, które mówią wszystko o Bożym planie zbawienia człowieka. Są one dobrą nowiną dla każdego, kto wierzy.

Dzieciństwo Jezusa

Jezus spędził dzieciństwo w Nazarecie. Na pierwszy rzut oka nikt nie zauważał w Nim Zbawiciela. Był podobny do innych dzieci, był podobny do innych chłopców, a jednak zupełnie inny. Nigdy nie robił, ani nie mówił niczego złego. Jezus wychowywał się w domu cieśli Józefa, gdzie pomagając ojcu stawał się duży i silny. Jego mama Maria prowadziła całe gospodarstwo domowe i opiekowała się Jezusem. Wszyscy Go kochali – i dzieci i dorośli.

Każdego roku Józef i Maria Wędrowali do Jerozolimy, do świątyni, na wielkie święto Paschy. Dopóki Jezus był mały, nie pozwalano mu podróżować z rodzicami, lecz gdy ukończył 12 lat mógł po raz pierwszy pójść do Jerozolimy. Droga była bardzo długa, męcząca, ale jednocześnie fascynująca. Droga wiała się wzdłuż wzgórz, trzeba było to wspinać się, to znów schodzić na dół. Wielu pielgrzymów towarzyszyło w tej wędrówce Jezusowi i Jego rodzicom, podczas wędrówki często śpiewali.

Gdy dotarli do Jerozolimy Jezus poczuł się jak u siebie. Pielgrzymi weszli do świątyni, złożyli ofiary i modlili się. Jezus modlił się także, rozmawiał ze swym Ojcem w Niebie. Myślał, że długo pozostaną w domu Jego Ojca, lecz uroczystości trwały tylko siedem dni. Po tym czasie ludzie zaczęli powracać do domów.

Z tłumem pielgrzymów wracali również Maria i Józef. Nie widzieli Jezusa wokoło siebie, lecz nie martwili się o Niego. Znali swojego syna, wiedzieli, że jest rozsądny i byli przekonani, że podróżuje gdzieś pod opieką ich dużej rodziny. Gdy nadszedł wieczór zaniepokojeni rodzice zaczęli szukać Jezusa. Gdy nie znaleźli Go wśród pielgrzymów postanowili zawrócić do Jerozolimy.

Józef i Maria przez trzy dni poszukiwali Jezusa w całym mieście, ale nie mogli znaleźć syna. Dopiero trzeciego dnia udali się do Świątyni. Panowała tam już zupełna cisza. Pozostali tylko kapłani i uczeni w Piśmie, opowiadający ludziom o Bogu. Wśród tych dorosłych siedział mały Jezus i słuchał opowieści o Bogu, a także zadawał różne pytania i odpowiadał na inne, zadawane Mu przez kapłanów.

Maria podeszła do Jezusa i zapytała: „Dlaczego sprawiłeś nam taką przykrość? Twój ojciec i ja szukaliśmy Cię wszędzie”. Jezus zdziwiony słowami matki odpowiedział: „Dlaczego szukaliście mnie? Czy nie wiedzieliście, że musiałem zostać w domu Ojca mego?”

Lecz ani Maria, ani Józef nie rozumieli tych słów. I powrócił Jezus do Nazaretu z Marią i Józefem.

Czy Wy zrozumieliście to, co miał na myśli Jezus, mówiąc: „To jest dom Ojca mego?” - Oto Pan Jezus jest Synem Bożym i naszym Zbawicielem.

Stanowią one ewangelię zbawienia, ewangelię łaski, którą głosił Chrystus i apostołowie. Jest to ewangelia tak prosta, że **nawet dziecko gdy ją usłyszy, jest ją w stanie zrozumieć.**

Strażnik więzienny w Filipi zapytał Pawła i Sylasa: „Panowie co mam czynić, abym był zbawiony? Oni mu odrzekli: Uwierz w Pana Jezusa, a będziesz zbawiony”. Wiara zbawia człowieka. Uwierzyć w Jezusa Chrystusa, to być absolutnie przekonany, że jest On tym za kogo się podawał, że chce nas zbawić, że chce wypełnić wszystkie swoje obietnice, że pragnie kierować naszym życiem jako nasz Pan i Zbawiciel, że pragnie przejąć „ster” naszego życia i wszystko dobrze uczynić.

Jezus mówi, że Jego Ojciec tak umiłował świat (ludzkość), że wysłał Go, swego jednorodzonego Syna, aby każdy kto w Niego uwierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne, był przez Niego zbawiony.

Apostoł Piotr potwierdza, że nie ma w nikim innego zbawienia, niż w Jezusie, albowiem nie ma żadnego innego imienia pod niebem danego ludziom, przez które mogliby być zbawieni. Zbawienie jest tylko w Jezusie Chrystusie. Sam Jezus mówi, że jest drogą, prawdą i życiem i, że nikt nie przychodzi do Ojca, w inny sposób, jak tylko przez Niego. On jest jedynym pośrednikiem między Bogiem, a ludźmi. W innym miejscu mówi, że jest zmartwychwstaniem i życiem, a kto wierzy w Niego nie umrze na wieki.

Apostoł Paweł wyjaśnia, że zbawienie jest darem Bożym, który otrzymujemy darmo, z łaski. Nie możemy na zbawienie zasłużyć przez dobre uczynki, byśmy się nie mogli nimi chlubić. Zbawienie należy przyjąć przez wiarę, jako nie zasłużony przez nas dar Boży.

Dalej Apostoł Paweł mówi, że jeżeli wyznamy, że Jezus jest naszym Panem, czyli jeżeli oddamy mu swoje życie i uwierzymy w swoim sercu, że Bóg zbudził Go z martwych, otrzymamy życie wieczne. Wszyscy ludzie zgrzeszyli i grozi im wieczne potępienie. Jednak miłosierny Bóg, usprawiedliwia ludzi darmo z łaski, przez odkupienie w Jezusie Chrystusie. Zapłatą za grzech jest śmierć i tą zapłatą za nasze grzechy uiszczył Jezus. Jako bezgrzeszny, wziął nasze grzechy na siebie i poniósł za nie śmierć, a my przez to jako dar łaski Bożej otrzymujemy życie wieczne. Życia wiecznego, jako daru Bożego nie możemy kupić za pieniądze. Ostrzega przed tym Apostoł Piotr.

Życie wieczne jest darem Bożym, który należy przyjąć przez wiarę w Jezusa Chrystusa. Apostoł Jan upewnia nas, że jeśli wierzymy w imię Syna Bożego, winniśmy wiedzieć (być pewni, przekonani), że mamy żywot wieczny.

To jest jedyna prawdziwa ewangelia zbawienia, dobra nowina (Boża amnestia) jaką głosił Chrystus i apostołowie. Jest to ewangelia wieczna. (Ap.14,6) W taką ewangelię powinniśmy uwierzyć i przyjąć ją do naszego życia. **Innej ewangelii nie ma !!!**

Z życia zboru - Bełchatów

BOŻE NARODZENIE 2017

24 grudnia 2017 roku, w bełchatowskiej parafii ewangelicko-reformowanej odbyło się wigilijne nabożeństwo. W tym roku Wigilia Bożego Narodzenia przypadła na 4 niedzielę Adwentu, więc na początku nabożeństwa zapalono czwartą świecę na wieńcu adwentowym.

"Lud, który chodzi w ciemności, ujrzy światło wielkie." - słowami proroka Izajasza wszystkich zebranych powitał ks. bp Marek Izdebski. (...) Teksty biblijne, przeznaczone na wigilijny wieczór zapisane były w: Łk 2,1-14, Tt 2, 11-14. Tekst kazalny – Iz 9,1-6. To, co stare - przemija. Boże Narodzenie zasłużyło sobie na miano święta radości, pojednania

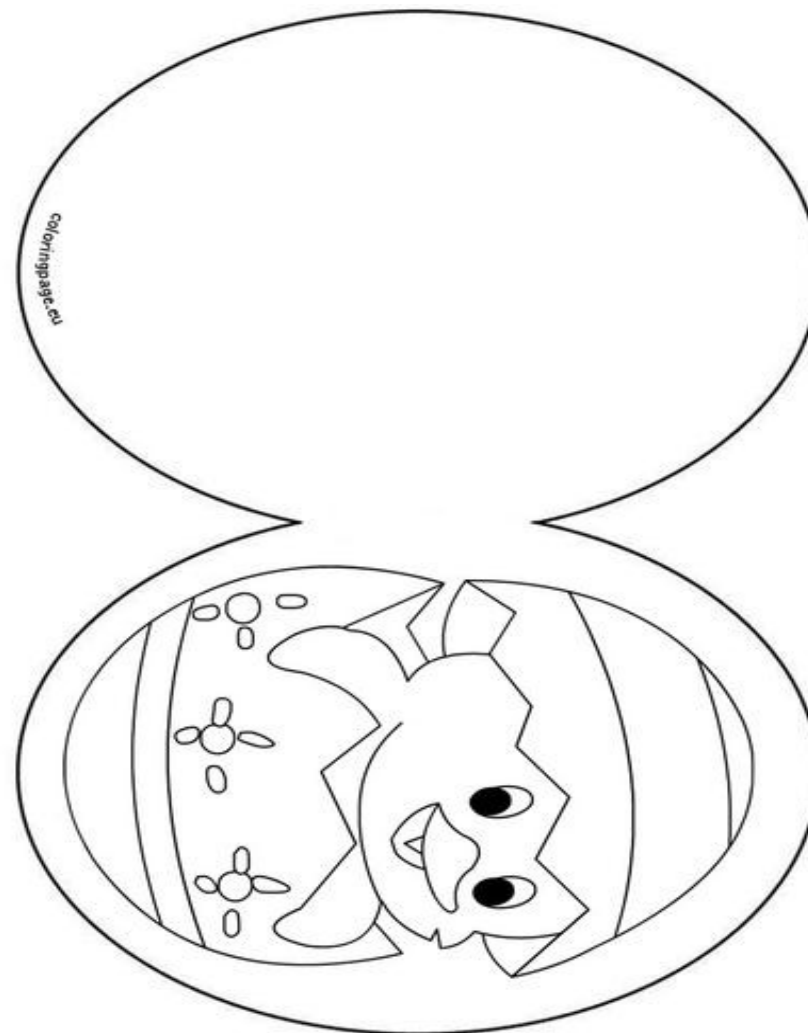
i pokoju. Święta te na nowo przypominają i głoszą dobrą nowinę o odnalezieniu Boga w ubogim żłobie. Dziś wielu w żłobie szuka złudnych wartości, zachwyca się blaskiem fleszy i kolorowych billboardów. Mimo to Koscioł – za biblijnym aniołem – pokazuje nam ubogą szopkę. To stamtąd bije prawdziwa światłość. Krzycząca światłość świata prowadzi na manowce. Otwórzmy serca na światłość betlejemską. Niech ono oświeca nasze myśli.

Kaznodzieja życzył wszystkim zebrany, aby w sercach jaśniała betlejemka światłość, nie tylko w czasie świąt Bożego Narodzenia, ale zawsze. Niech pamiątka narodzin Jezusa sprawia, że nasze życie otwiera się jeszcze bardziej na Jego światło. A radość, pokój i szczęście może tylko On spełnić.

Po nabożeństwie przyszedł moment, na który z niecierpliwością oczekiwali wszyscy. To występ dzieci. Był wiersze i świąteczne piosenki. Były także świąteczne paczki od Mikołaja, które w jego zastępstwie rozdawał prezes Kolegium Kościelnego – Władysław Gola. Po opuszczeniu kościoła wszyscy jeszcze długo składali sobie życzenia.

Krótka, sentymentalna podróż do „języka czeskiego”:

Hody, hody doprovody, já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody, nesl košík vajíček.
Potkala mě koroptvička, chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka a já říkal: Ne, ne, ne.
Na remízku mezi poli, mám já strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem, malovaná vajíčka.

MODLITWA

Ty dajesz nadzieję w Twoim imieniu,
 Źródle wszelkiego stworzenia;
 Otwórz oczy nasze oczy,
 Abyśmy Cię znali, Ciebie tylko,
 Najwyższego na wysokościach niebios,
 Świętego spoczywającego pośród świętych.
 Ty znizasz nieumiarkowanie pysznych,
 Ty udaremniasz wyrachowanie ludów,
 Ty podnosisz pokornych i Ty powalasz hardych.
 Ty wzbogacasz i Ty zubażasz,
 Ty odbierasz i Ty dajesz życie,
 Jedyny dobroczyńca duchów
 I Bóg wszelkiego ciała.
 (...)
 Prosimy Cię o Panie,
 Bądź naszą pomocą i naszą obroną,
 Wybaw spośród nas tych, którzy są zgnębieni,
 Podnieś tych, którzy się potykają,
 Ukaż się tym, którzy są w niedostatku,
 Uzdrów chorych,
 Przyprawdź zagubionych z Twojego ludu,
 Nasyć tych, którzy są głodni
 I uwolnij naszych zniewolonych,
 Wyprostuj podupadłych,
 Pociesz zasmuconych,
 I aby wszystkie narody poznały,
 Że Ty jesteś jedynym Bogiem,
 Że Jezus jest Twoim dzieckiem,
 A my Twoim ludem i owcami Twoich pastwisk.

1 list Klemensa do Koryntian, 59,3-4 (Klemens Rzymski, I w., biskup Kościoła w Rzymie).

25.12 - Nabożeństwo z sakramentem Wieczery Pańskiej. Kazanie wygłosił ks. bp Marek Izdebski.

Teksty biblijne zaczerpnięte zostały z liturgii Jutrzni Bożego Narodzenia: Rz 1,1-7 i Mt 1,18-21. Kazanie oparte było na słowach z Iz 7,10-14. Hasłem przewodnim świątecznego rozważania był ZNAK. Bóg przemawia różnymi znakami abyśmy mogli Go odnaleźć. Wiele razy, gdy pojawia się problem, pytamy Boga o drogę jaką mamy wybrać. Szukamy znaków nadziei, rozwiązania. W rozważnym tekście Izajasza biblijny Achaz nie chciał posłuchać Boga i wybrał swoją drogę przez co został

pokonany. Bóg dał ludziom najcenniejszy i najważniejszy znak - Jezusa. Znak nadziei, łaski i miłosierdzia. Znak, który ma być drogowskazem do pojednania z Bogiem i społeczności z nami. Kaznodzieja nawiązał do przypadającej w tym roku 500 rocznicy Reformacji wskazując, że była ona potrzebna, gdyż ludzkość zapomniała o źródle swojej wiary i odeszła od niej. Reformacja była znakiem powrotu do źródła - do Pisma Świętego, do odkryciu na nowo Jezusa. On jest wymagający, ale chce abyśmy kierowali się jego słowem i mądrością. Stając przed betlejemską stajenką pytajmy się: co Bóg chce mi pokazać przez ten znak? Czy jest on chcianym i oczekiwanym

znakiem? Na koniec ks. bp Izdebski życzył wszystkim, aby gwiazda betlejemka, która wskazała na miejsce narodzin Zbawiciela, każe i dla nas świecić.

26.12 - Nabożeństwo poprowadził ks. bp. Marek Izdebski. Kazanie wygłosił Filip Lipiński z Bełchatowa - student Chrześcijańskiej Akademii Teologicznej w Warszawie. Rozważane słowo zapisane było w Obj 7,9-12. Co sprawia, że człowiek mimo prześladowań, ma tyle siły aby się nie poddawać i trwać dalej w swojej wierze? To więź jaką łączy go z Chrystusem. To Chrystus sprawia, że możemy żyć "pomimo". Życie "pomimo" to życie

obarczone trudami i wyrzeczeniami, ale to Chrystus daje siłę w ich pokonywaniu. Wiary nie można odłożyć na półkę po niedzielnym nabożeństwie i wrócić do niej za tydzień. Ona ma nam towarzyszyć zawsze. Nie jesteśmy sami. Bóg jest zawsze z nami. Narodził się dla nas.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

NABOŻEŃSTWO EKUMENICZNE TMOJCH 2018

W niedzielę 28 stycznia 2018 r. w parafii ewangelicko-reformowanej w Belchatowie odbyło się ekumeniczne nabożeństwo w ramach Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Nabożeństwu przewodniczył ks. bp Marek Izdebski. Kazanie podczas nabożeństwa wygłosił ks. Kazimierz Magdziak - proboszcz par. Miłosierdzia Bożego w Belchatowie. Obecni byli duchowni belchatowskich parafii rzym.-kat. i duchowny parafii ewang.-ref. Czynny udział w

nabożeństwie wzięli duchowni: ks. Zbigniew Zgoda – dziekan dekanatu belchatowskiego, duchowny parafii ewang.-ref.: ks. Krzysztof Góral z Kleszczowa, ks. Andrzej Pękalski - proboszcz par. św. Leonarda w Mykanowie, ks. ks. Władysław Stańkiewicz - proboszcz par. Zesłania Ducha Świętego w Belchatowie, Przybyli także przedstawiciele Senatu RP, lokalnej władzy: miejskiej i powiatowej, dyrektorzy: Muzeum Regionalnego, Przedszkola nr 1, Elektrowni i nadleśnictwa a także wierni ze wspólnot katolickich i ewangelickich. W imieniu ks. bp. Grzegorza Rysia - Metropolity Łódzkiego, słowo pozdrowienia do zebranych wygłosił Kanclerz Kurii Metropolitalnej w Łodzi - ks. prał. Zbigniew Tracz.

homilii ks. Magdziak nawiązał do encykliki papieża Jana Pawła II *Ut unum sint* (O działalności ekumenicznej). Wskazał na elementy, które dzielą kościoły i wspólnoty chrześcijańskie, ale także na te, które łączą. A tych z biegiem lat przybywa. Jednak najważniejsze to to, abyśmy bez względu na przynależność denominacyjną nie tylko z okazji święta ekumenii byli razem, ale w każdy dzień. Po nabożeństwie zaproszeni goście wzięli udział w agape.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

ZAPRASZAMY NA KOLONIE DLA DZIECI

W dniach 13-22 lipca odbędą się na terenie naszej parafii kolonie dla dzieci. To już pewna tradycja, która kształtuje się od kilku lat: podczas Tygodnia Ewangelizacyjnego w Zelowie odbywają się także kolonie dla dzieci z naszego Kościoła. Klimat kolonii, spotkania, wycieczki, różnego rodzaju atrakcje kreowane przez znakomitych wychowawców (w przy tym nauka bycia razem, w jednym Kościele) z pewnością pozostawią niezapomniane wspomnienia. Dzieci, podobnie jak w latach poprzednich będą spać w namiotach 6-osobowych, specjalnie kupionych w ubiegłym roku na tę okazję. Prosimy rodziców o jak najszybsze zgłaszanie uczestników.

Obóz Royal Rangers 42 Zelów

Kurnędz 2018

Zapraszamy dzieci w wieku 7-17 lat do wzięcia udziału w obozie naszych skautów 42 Szczepu Royal Rangers - skautyzmu chrześcijańskiego, który odbędzie się w dniach 4 - 14 sierpnia, w ośrodku YMCA, w Kurnędzu nad Pilicą.
Zapraszamy serdecznie do zapisów!

Więcej informacji pod nr telefonu :
ks. Tomasz Pieczko: 791040503

PORZĄDEK NABOŻEŃSTW W WIELKIM TYGODNIU, W KOŚCIELE PARAFII ZELOWSKIEJ

- w Wielki Czwartek, 29 marca, o godz. 17.00;
- w Wielki Piątek, 30 marca:
 - 1 nabożeństwo, z Wieczerzą Pańską, o godz. 10.00,
 - 2 nabożeństwo, o godz. 17.00;
- w Niedzielę, 01 kwietnia, w Święto Zmartwychwstania Pańskiego, o godz. 10.00, z Wieczerzą Pańską;

KILKA INFORMACJI Z ZEŁOWA O PLANOWANYCH AKTYWNOŚCIACH

SYNOD KER

W dniach 12-13 maja br., w Żelowie, odbędzie się Synod naszego Kościoła. W związku z wysokimi kosztami planowanego Synodu, który miał odbyć się w Pstrążnej, Konsystorz Kościoła zwrócił się do naszej parafii z prośbą, aby Zgromadzenie Synodalne, zamiast w Pstrążnej mogło odbyć się w Żelowie – miejscu geograficznie centralnie położonym i bliższym dla dojeżdżających. Kolegium Kościelne przychyliło się do prośby Konsystorza i decyzja ta została przekazana do wiadomości zborowi. Prosimy o modlitwę w intencji obrad Synodu.

WYCIECZKA PARAFIALNA Z ZEŁOWA

W dniach 15-17 czerwca wyjeżdżamy na parafialną wycieczkę do Pstrążnej. Noclegi i posiłki będą miały miejsce w „Kalwince”, w Pstrążnej. W programie: wycieczka z Pstrążnej do Skalnego Mesta w Adrspach, w Czechach (i długi spacer w tym ciekawym regionie).

Przewidywany koszt całej wycieczki: 250 zł (w tym koszty dojazdu, noclegi, wyżywienie i wstęp do Skalnego Mesta).

OGÓLNE ZGROMADZENIE ZBORU W BELCHATOWIE

11 marca 2018 r. nabożeństwem połączonym z sakramentem Wieczerzy Pańskiej, rozpoczęło się Ogólne Zgromadzenie Zboru w parafii ewangelicko – re-formowanej w Belchatowie. Nabożeństwo

poprowadził i kazanie wygłosił ks. bp Marek Izdebski. Rozważanie kazalne oparte było na słowach z Flp 1,15-21. Myślą przewodnią były słowa o śmierci. Czy mamy jej się bać? Czy chrześcijanie powinni się bać śmierci? I dlaczego autor listu – św. Paweł - nie czuje lęku, a śmierć jest dla niego zyskiem.

Po nabożeństwie, wszyscy udali się do sali OPIRO, gdzie odbyło się Ogólne Zebranie

Zboru. Przedstawiono sprawozdania z życia parafii – ks. bp Marek Izdebski, finansowe – Karol Matys i Komisji Rewizyjnej – Agnieszka Gola–Woźniak.

Uchwalono:

- w trakcie nabożeństwa, po wyznaniu wiary, dzieci wychodzące na szkółkę niedzielną zabierają ze sobą zapaloną latarenkę.

- 3.06 – w Bełchatowie nie będzie nabożeństwa. Zborownicy udają się do parafii ER w Zelowie na wspólne świętowanie Dnia Rodziny

- 27.05 odbędzie się nabożeństwo konfirmacyjne o godz. 11.00

W planach na najbliższy rok jest spotkanie z okazji wydania ekumenicznego przekładu Biblii oraz wycieczka do Wrocławia dla dzieci z parafii w Bełchatowie i Kleszczowie.

Najbliższy Synod Kościoła odbędzie się 12-13.05 w parafii ER w Zelowie.

Tekst i foto: Mariusz Gosławski

Z życia zboru - Zelów

KILKA SŁÓW WSPOMNIENIA O ŚWIĘTACH BOŻEGO NARODZENIA

W tegoroczne Święta Bożego Narodzenia uczestnictwo – zwyczajowo – w nabożeństwach było liczne. Od lat zauważa się, że najwięcej osób przychodzi nie tyle na nabożeństwo „główne” świąteczne, czyli 25 grudnia, ale dzień wcześniej, na nabożeństwo wigilijne.

Fakt, że pod względem „atrakcji” nabożeństwo wigilijne jest przyciągające. Przede wszystkim aktywny udział naszych dzieci, które w tym roku nie tylko recytowały (jak w latach poprzednich) wybrane wiersze, ale i czytały teksty biblijne oraz modlitwy. Było to zatem rzeczywiście nabożeństwo dziecięce, w tym dobrym tego słowa znaczeniu. Niestety, Pastor Pieczko, który z dziećmi przygotowywał to nabożeństwo, nie mógł go poprowadzić z powodu choroby. Został poproszony o zastępstwo ks.

Roman Lipiński, dla którego na pewno nie było łatwym odnaleźć się w tej nowej formule. Dziękujemy mu jednak za jego dyspozycyjność i pomoc.

Wydaje się, że angażowanie (częstsze, w większym wymiarze) dzieci w nasze nabożeństwa byłoby rzeczą pożądaną. Wymaga to oczywiście większego przygotowania, ale pozwoliłoby naszym dzieciom nieco bardziej przyzwyczaić się i odnaleźć w nabożeństwach zboru. W dzisiejszym kształcie dzieci praktycznie nie uczestniczą w nabożeństwie, wychodząc w jego trakcie na zajęcia

Podsumowanie.

W przygotowywanym kazaniu, czy zwiastowaniu, warto zwrócić uwagę na fakt, że Jezus jest porównany do światła, które nie tylko nie znosi, ale rozprasza ciemności. Stan mroku, w jakim znajdują się populacje, pośród których Jezus operuje, nie jest stanem nieodwracalnym; w Jezusie jest życie.

Warto zwrócić też uwagę, że w centrum głoszenia Jezusa jest wzywanie do upamiętania/nawrócenia.

Kwestia upamiętania/nawrócenia: u podstaw znaczenia tego terminu jest poznanie, wynikające z faktu przeżycia pewnej rzeczywistości, któremu to doświadczeniu towarzyszy pojawiające się przekonanie, że ów fragment życia mógł być przeżyty inaczej, w inny sposób. A refleksja ta skutkuje postanowieniem o zmianie, czyli aplikowaniu, uczynieniu praktycznym, przeniesieniu w sferę życia nabytego przekonania i wynikających z tego wniosków praktycznych.

Upamiętanie/nawrócenie jest powrotem do Boga i orientuje wierzącego w kierunku poddania się woli Boga wobec człowieka, objawionej w Jezusie Chrystusie.

ks. Tomasz Pieczko

Zelowskie Dzwonki
Parafii Ewangelicko-Reformowanej w Zelowie

Zmartwychwstał Pan! Alleluja!

Kościół
Ewangelicko-Reformowany
w Zelowie
ul. Sienkiewicza 14

2 Kwietnia (Poniedziałek)
godz. 16.00
Zapraszamy!

KONCERT

WSTĘP WOLNY

Jeśli chodzi o Kafarnaum - miasto nadgraniczne na brzegu północno-zachodnim jeziora Genezaret, pomiędzy państwami Filipa i Heroda Antypasa (9,9). Musiało ono mieć jakiś garnizon rzymski (8,5-13, Łukasza 7,10). Jest nazywane w Ewangelii „jego miastem” (Jezusa) w 9,1.

Rezultat tamtejszej pracy – głoszenia, nauczania – Jezusa wydawał się wysoce niezadowolający (11,23).

Lokalizacja miejscowości, o której opowiadamy, jest wciąż dyskutowana. Sytuuje się ją zazwyczaj 4-5 kilometrów na zachód od ujścia Jordanu. Wzmiankując granice (*en oriois* po grecku) Zebulona i Naftalego, Mateusz przyzywa całą przeszłość regionu, niezwykle znaczącą: w dwóch starożytnych plemionach izraelskich, zaanektowanych przez Asyrię w 734 r., którym prorok zwiastował wyzwolenie, Ewangelista widzi teraz realizowanie się posługi Jezusa.

„Ciemności” i „smutki”, określające stan ducha panującego na ww. terytorium wynikały z faktu, że starożytne plemiona zostały całkowicie spenetrowane, przeniknięte przez populacje pogańskie. W perspektywie Mateusza jest kapitalnie ważnym, że Jezus rozpoczął swoją posługę w tych regionach syro-palestyńskich, gdzie należy usytuować z dużym prawdopodobieństwem powstanie i redakcję pierwszej Ewangelii.

w. 14-17. Niektórzy ze znawców Biblii ukazali, że Mateusz nie reprodukuje literalnie ani masoreckiego (mającego swoje źródła w I w. p.n.e.) tekstu Izajasza 8,23-9,1, ani też tego tekstu z tzw. Septuaginty (greckiego przekładu Biblii hebrajskiej – „Starego Testamentu” – dokonanego pomiędzy ok. 830 r. p.n.e. a 130 r. p.n.e. w Aleksandrii). Wprowadza w szczególności do tekstu oryginalne wyrażenie *siedzieli w krainie i cieniu śmierci*.

Mateusz nabiera dystansu do tekstu Starego Testamentu, aby dokonać tym samym aluzji co do duchowego stanu Żydów tego czasu, w tych konkretnych regionach (por. Psalm 107,10; Łukasza 1,79).

Spotykamy tutaj także jeden z drogich Mateuszowi tematów: posługa Jezusa adresuje się najpierw do owiec, które zginęły z domu Izraela (10,6; 15,24), ale dzieje się to w bliskim i profetycznym kontakcie z poganami...

Terminy użyte w tym fragmencie, zgodnie z myślą Mateusza, mają ten sam sens w ustach Jezusa, jak i tych Jana Chrzciciela.

Jezus i morze galilejskie, Tintoretto, 1518-1594.

szkółki niedzielnej. Oczywiście jest to ważne i korzystne, ale jednocześnie nie wyrabia u dziecka poczucia bycia „u siebie” na nabożeństwie. Może warto włożyć nieco wspólnego wysiłku i – np. raz w miesiącu – takie „dziecięce” nabożeństwo zorganizować.

SPOTKANIA PAŃ 30+

Już od bez mała roku Panie (tu kryterium wieku – 30+) spotykają się z różną częstotliwością na wyłącznie kobiecych (wyłączywszy tu krótką męską obecność Pastora, który zazwyczaj otwiera spotkania medytacją biblijną) spotkaniach, mających za cel pogłębienie chrześcijańskiego doświadczenia wiary, a jednocześnie spędzenie miłego czasu, w miłym towarzystwie i z ciekawymi aktywnościami.

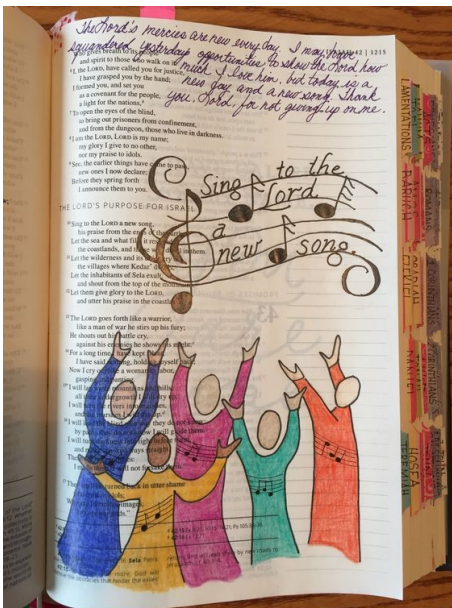
Podczas dotychczasowych spotkań były już filmy (bardzo różne), spotkania tematyczne z dyskusją, a także różnego rodzaju „robótki ręczne” (artystyczne). Jednym z efektów aktywności artystycznych Pań z tej grupy, były sympatyczne ozdoby, które zostały przedstawione do licytacji podczas kiermaszu, aby pomóc finansowo dzieciom na Ukrainie, w okresie Świąt Bożego Narodzenia.

Zapraszamy gorąco Panie do uczestniczenia w spotkaniach. Kolejne spotkanie w kwietniu. Data zostanie podana w ogłoszeniach niedzielnych.

SOBOTNIE „SPOTKANIA ŚPIEWACZE”

To nowa aktywność, która pojawiła się w naszym zborze, dzięki pomysłowi i zaangażowaniu kilku osób. Nie jest nadzwyczajną tajemnicą, że nie jesteśmy zborom szczególnie rozśpiewanym. Oczywiście z dużą radością i wdzięcznością przyjmujemy zaangażowanie naszych Pań z chóru czeskiego, ale byłoby rzeczą pożądaną, aby zbor mógł z większą siłą włączyć się w śpiew, który jest przecież także modlitwą. Więcej, Augustyn z Hippony (+430)) zwyczaj mawiać *qui canta bis orat*, to znaczy „kto śpiewa, modli się dwukrotnie”. Śpiew na chwałę Bożą zawsze miał istotne miejsce w społecznościach chrześcijańskich. W Kościołach Reformacji stał się istotnym elementem zaangażowania całej wspólnoty zgromadzonej na nabożeństwie. Seniorzy zboru zelowskiego opowiadają, że środowisko nasze jeszcze kilkadziesiąt lat temu było niezwykle rozśpiewane. Nie tylko „kościelnie”, ale także w domach dużo śpiewano (indywidualnie i grupowo/rodzinnie). Współcześnie ten element uległ istotnemu zapomnieniu. Trudno jednoznacznie określić powody tej zmiany, ale z pewnością nie wpływa ona korzystnie na klimat spotkań (kościelnych i niekościelnych). Tym bardziej zatem dziękujemy grupce osób, które w soboty, ok. godz. 18.00 spotykają się na Plebani, aby pośpiewać. Celem jest oddanie chwały Bogu, ale i wspólna zachęta do lepszego śpiewania w czasie naszych niedzielnych nabożeństw.

NIEDZIELNE SPOTKANIA MODLITEWNE

Każdej niedzieli, o godz. 9.15, na Plebani, spotyka się grupa modlitewna. Spotkania te są dość proste: modlimy się przedstawiając naszemu Panu różne intencje, np.:

- indywidualne potrzeby osób, które zwróciły się do nas z prośbą o modlitwę,
- potrzeby ogólnozborowe lub ogólnokościelne (nierzadko zapominamy, że Kościół to Ciało Chrystusa, a zatem w pierwszym rzędzie, planując jakiegokolwiek działania, powinniśmy zwracać się w modlitwie do Pana Kościoła);
- ale także potrzeby, które możemy określić mianem „społeczne” lub „publiczne”.

Spotkaniem tym przygotowujemy się także do mającego się odbyć nabożeństwa niedzielnego. Tu krótka uwaga Pastora: zdecydowanie „lepiej” przeżywa się nabożeństwo (w znaczeniu: z większym skupieniem, z większym poczuciem istoty tego, czym jest nabożeństwo) poprzedzone „wprowadzeniem” modlitewnym.

W tym samym sensie informacja o aresztowaniu Jana Chrzciciela nie ma na celu doprecyzowanie chwili, początku posługi Jezusa, ani też tłumaczyć psychologicznie jego pójście do Galilei, z powodu np. strachu przed konsekwencjami zaangażowania.

Jak wskazuje tekst Ewangelii, Mateusz myśli o tym, co łączy obie posługi Prekursora (Jana Chrzciciela) i Chrystusa w zamyśle Bożym: Jezus rozpoczyna swoją publiczną aktywność w momencie, kiedy Bóg kończy tę Jana.

Czasownik określający działanie Jezusa, opuszczenie Nazaretu, jest typowym dla Mateusza i może być rozumiany (w wersji oryginalnej) w sposób wieloznaczny, jako np. oddalenie się, wycofanie się, a także schronienie się (jak np. w 2,14.22; 2,15), ale może również znaczyć po prostu, że Jezus powrócił do swojej ojczyzny, jak w 2,12.

Chrzest Chrystusa, Piero della Francesca, 1416-1492

Słowo Galilea jest grecką formą terminu hebrajskiego, który oznaczał w pierwszym rzędzie każdy rodzaj dystryktu lub regionu kraju, a następnie odnosił się szczególnie do części północnej Palestyny (Jozuego 20,7; 21,32).

W czasach Jezusa populacja galilejska była wysoce przemieszana. Najpierw była to prowincja królestwa Jana Hirkana (ze stolicą Seforis), później Heroda. Stanowiła ona z Pereą tertrarchię Heroda Antypasa (4 p.n.e. do 37 n.e.), by następnie być dołączoną do królestwa Heroda Agrypy I (39-44), i by w końcu być rządzoną przez prokuratora rzymskiego rezydującego

w Cezarei.

Niezwykle liczne hipotezy mające podkreślać ważność tego miejsca dla formacji Jezusa i jego pierwszych uczniów prezentowane były przez wielu współczesnych autorów...

w. 13. Tutaj rozpoczyna się w tej perykopie treść właściwa Mateuszowi. Rozciągać się będzie ona aż do końca wersetu 16. Werset 13 ma najwyraźniej za cel przygotowanie cytatu z Izajasza 9,1-2. Tekst zakłada, ale nie mówi tego wprost, że Jezus najpierw udał się do Nazaretu, gdzie Józef i jego rodzina kiedyś - zgodnie z 2,23 - osiedli. W czasach Jezusa Nazaret nie był, wydaje się, niczym innym, jak małą wioską galilejską, co tłumaczy, że Jezus ją opuszcza, aby rozpocząć (w. 17) swoją posługę w regionach o większym zaludnieniu.

Niemniej wydaje się, że Jezus był czasami nazywany „prorokiem z Nazaretu” (21,11; Dzieje 10,38).

ROZWAŻANIE BIBLIJNE : Ewangelia wg św. Mateusza 4,12-17

(12) A gdy Jezus usłyszał, że Jana uwięziono, usunął się do Galilei. (13) I opuściwszy Nazaret, przyszedł i zamieszkał w Kafarnaum, nad morzem, na pograniczu krain Zebulona i Naftalego, (14) aby się wypełniło, co było powiedziane przez proroka Izajasza, mówiącego: (15) Ziemia Zebulona i ziemia Naftalego, wzdłuż drogi morskiej, Zajordanie, Galilea pogan, (16) lud, pogrążony w mroku, ujrzał światłość wielką, i tym, którzy siedzieli w krainie i cieniu śmierci, rozbrzysła jasność. (17) Odtąd począł Jezus kazać i mówić: Upamiętajcie się, przybliżyło się bowiem Królestwo Niebios.

Wprowadzenie.

Wersety 12-17 stanowią pierwsze opowiadanie o postudze - w pełnym tego słowa znaczeniu - Jezusa. Tutaj rozpoczyna się to, co wielu egzegetów nazywa „okresem galilejskim” życia i postugi Jezusa (zobacz: Mateusza 3 do 18 = Marka 1 do 9 = Łukasza 3,1-9,50).

Niemniej, wiemy to już dzisiaj, że określenie „okresu galilejskiego” powinno być używane z ostrożnością. Natychmiast bowiem pojawiają się i nakładają się na siebie wzajemnie - ich dużą liczbą - pytania typu: i. dlaczego właśnie Galilea, ii. dokładnie jakie relacje powinno się wyobrazić jako realnie istniejące między Jezusem, a Janem Chrzcicielem, iii. dlaczego Jezus opuszcza Nazaret, aby udać się do Kafarnaum, iv. dlaczego Łukasz nie wspomina o aresztowaniu Jana, v. a przede wszystkim czy Jezus pojmował swoje głoszenie pokuty i Królestwa jak Jan, czy też nadawał mu inny sens i dlaczego Łukasz daje inny opis tej pierwszej aktywności Jezusa?

Wszystkie te pytania nie mogą w tak krótkim czasie otrzymać odpowiedzi, a na niektóre z nich odpowiedź jest wręcz niemożliwa. Naszym celem jest natomiast poddać rozważaniu myśl Mateusza.

Rozwinięcie.

Mateusz koncentruje się na fakcie wyżej wspomnianym: Jezus przybywa do Galilei i rozpoczyna swoje głoszenie. Ewangelista wyraża się w języku greckim dość poprawnym, a wagę opowiadanych faktów wspiera długim cytatem biblijnym (w.15-16).

Szczegóły geograficzne z wersetów 13 i 14 przeznaczone są do ułatwienia wprowadzenia cytatu ze Starego Testamentu.

Przyjrzyjmy się teraz tekstowi postępując werset za werselem.

w. 12. W 3,13 Mateusz bardzo krótko wspominał o przybyciu Jezusa na chrzest do Jana: *Wtedy przyszedł Jezus z Galilei nad Jordan, do Jana, aby się dać ochrzcić przez niego.*

Słowa te nie wystarczą, aby ustalić chronologię pobytu Jezusa nad Jordanem i na pustyni (w w.1). Wzmianka o 40 dniach (w.2) jest prawdopodobnie bardziej teologiczną niż chronologiczną.

Wyraźne jednak Mateusz nie wyraża większego zainteresowania doprecyzowywaniem szczegółów w sposób taki, jak jesteśmy my, współcześnie, przyzwyczajeni w relacjonowaniu wydarzeń.

Marcin Luter zwykł mawiać, że modlitwa jest rzemiosłem chrześcijańskim. Nie ma życia chrześcijańskiego bez modlitwy. Nie może w sposób poważny istnieć (bez modlitwy) żadna lokalna i ponad-lokalna społeczność chrześcijańska. Nie może nikt, indywidualnie, określać się mianem chrześcijanina, kto nie poświęca odpowiedniego czasu na modlitwę.

Niestety, współcześnie chyba zatraciliśmy świadomość witalnej potrzeby modlitwy. Dlatego tak ważne są wszystkie inicjatywy przypominające nam jak ważna jest modlitwa, jak bardzo trzeba wzajemnie wspierać się modlitwą, nawet wtedy, gdy wiąże się to z rodzajem dyskomfortu (jak choćby ta niedzielną konieczność wstania nieco wcześniej, aby w ww. spotkaniu modlitewnym wziąć udział).

OGÓLNE ZGROMADZENIE ZBORU

W sobotę 10 Marca odbyło się wymagane Prawem Wewnętrznym naszego Kościoła oraz Regulaminem Parafii Ogólne Zgromadzenie Zboru (czyli tzw. „Walne”).

Poprowadził je, na wniosek Kolegium Kościelnego, Pan Andrzej Jersak. Bardzo mu dziękujemy za

poprowadzenie obrad w sposób bardzo merytoryczny i taktowny.

Same obrady objęły zwyczajowo:

- przedstawienie i akceptację przez zgromadzenie sprawozdań Kolegium Kościelnego i Pastora;
- prezentację i akceptację wyników działań finansowych prowadzonych w parafii;

- przyjęcie preliminarza budżetu na kolejny rok pracy zboru.

Musimy mieć świadomość, że nasza parafia prowadzi bardzo rozległą działalność, prowadząc Przedszkole,

w którym obecnie jest wychowywanych ok. 90 dzieci (w większości nie z naszego zboru), a także zarządzając tzw. Pasażem Handlowym i Domem Parafialnym (dużą kamienicą w rynku). Na terenie samej parafii prowadzone są rozległe prace w Domu Zborowym (jak np. wymiana dachu, prace wewnętrzne związane z dostosowaniem do norm p.-poż i inne). Sama posesja wymaga w sposób stały ogromnego wysiłku utrzymania jej w należyтым porządku. Nad tym wszystkim czuwają aktywnie członkowie Kolegium Kościelnego.

Ponieważ niedawno (w listopadzie) przyjęliśmy nowy Statut Przedszkola, który konkretyzuje i uporządkowuje relację parafia-przedszkole, także szereg spraw wewnętrznych Przedszkola znajduje się w bezpośrednim zainteresowaniu (i decyzjach) Kolegium Kościelnego.

Czy zbor ma świadomość wymiaru zaangażowania Kolegium, sfer pracy w naszym zborze? Nie jest to do końca pewne. Obecność na Ogólnym Zgromadzeniu ok. 40 osób (na ponad 300 potencjalnie uprawnionych) nie jest jednoznacznie łatwa do wytłumaczenia. Ogólne Zgromadzenie może istotnie być chwilami męczące, ponieważ liczba i stopień skomplikowania przedstawianych detali

aktywności może wręcz przytłaczać. Niemniej, jeśli rzeczywiście uważamy, że parafia, zóbr, jest naszym wspólnym dobrem, że jest dla nas ważną częścią rzeczywistości, to powinno się to przekładać na zainteresowanie tym, co dotyczy sfery decyzji i odpowiedzialności z decyzjami związanymi.

Zachęcamy zatem gorąco do uczestnictwa w kolejnych zgromadzeniach. Niech będą one liczniejsze i pozwalające na szerszą debatę nad kształtem naszego lokalnego życia zborowego.

REKOLEKCJE PASYJNE DLA DZIECI

W dniach 21-23 marca, odbyły się wielkopostne spotkania dla naszych dzieci, które prowadził Pastor Zboru. Każdego dnia odbywały się one w godzinach: 9.00-9.50 klasy IV-VII, 10.00-10.50 klasy I-III, 11.00-11.50 gimnazjum; w czasie rekolekcji dla szkół prowadzonych przez zelowską parafię katolicką. Technicznie, nasze dzieci były z całymi klasami przyprawdane pod kościół katolicki, skąd odbierał je Pastor, albo Panie Ewa Watson (ucząca w Szkole Podstawowej nr 4) i Renata Kimmer (pracująca w naszym Przedszkolu). Zajęcia dla dzieci były bardzo różne.

Tematem głównym była prezentacja dzieciom wybranych przykazań Dekalogu, w sposób dla nich zrozumiały. Dzieci oglądały i komentowały chrześcijańskie filmy animowane, tworzyły „plakaty reklamowe” dla wybranych przykazań, wycinały, kleiły, kolorowały... Po raz kolejny można było dostrzec korzyść z prowadzenia zajęć religii nie w szkole, ale na terenie parafii. Dzieci mogą napić się herbatki, nawet zjeść coś słodkiego w czasie zajęć. Chcemy im przekazać świadomość, że to także jest ich dom, że mogą, a nawet powinny czuć się tutaj u siebie. W ostatnich latach bardzo zmieniły się modele funkcjonowania dzieci. W nowy sposób staje zatem przed odpowiedzialnymi za pracę z dziećmi poszukiwanie takich rozwiązań, takich form pracy, które – biorąc pod uwagę bieżące potrzeby i możliwości dzieci, pozwolą im dzielić z nami nasze (osób dorosłych) doświadczenie wiary.

DZWONKI ZAGRAŁY W NIEMCZECH

W dniach 18-21 stycznia 2018 r. w niemieckim mieście Uelsen, odbył się doroczny, międzynarodowy festiwal muzyczny „Uelsener Musiknacht”, w którym uczestniczył zespół naszych „Zelowskich Dzwonków”. Udział w całym przedsięwzięciu był możliwy dzięki wsparciu i zaangażowaniu Klubu Rotary Łódź Centrum, Michała Marca, oraz Marji

Ritterfeld z niemieckiego RC Uelsen/Coeverden. W festiwalu wystąpiło ponad 350 muzyków, w koncertach wzięło udział ok. 1,5 tys. gości i zebrano 30 tys. Euro na projekty społeczne Klubu Uelsen-Coeverden. Nasze „Dzwonki” koncertowały w ratuszu w Neuenhaus – partnerskim mieście Zelowa, położonym tuż obok Uelsen oraz w tamtejszym kościele katolickim. W rejonie Uelsen mieszka ok. 50 polskich rodzin, które z entuzjazmem przybyły wysłuchać koncertów swoich rodaków. Dziękujemy „Dzwonkom” za piękne koncerty w Niemczech oraz Klubowi Rotary Łódź Centrum za umożliwienie młodym muzykom uczestniczenia w międzynarodowym festiwalu muzycznym.

